

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
ZENIČKO-DOBOJSKI KANTON
KANTONALNI SUD U ZENICI
Broj: 39 0 Mal 065789 23 Gž
Zenica, 12.09.2023. godine

Kantonalni sud u Zenici, u građanskom vijeću sastavljenom od sudija: Nine Makivić, predsjednice vijeća, Jasmina Begović - Devović i Srećko Kokor, članovi vijeća, u pravnoj stvari tužiteljice M. M., koju zastupa advokatsko društvo „ALIĆ-BEDAK&SARADNICI“ d.o.o. Tešanj, advokati Mustafa Alić i Azra Alić -Bedak, protiv tuženog M. M., ul. ..., stan broj 33/III sprat, T., zastupan od strane Alemdar Brkić, advokat iz Tešnja, radi sticanja bez osnova, v.sp. 3.900,00 KM, odlučujući o žalbi tuženog izjavljenoj protiv Presude Općinskog suda u Tešnju broj: 39 0 Mal 065789 22 Mal od 22.03.2023. godine, na sjednici vijeća održanoj dana 12.09.2023. godine, donio je slijedeću:

PRESUDU

Žalba se uvažava, prvostepena presuda preinačava tako da se tužiteljica odbija sa tužbenim zahtjevom.

Tužiteljica se obavezuje da tuženom naknadi troškove postupka u iznosu od 1.193,40 KM.

Obrazloženje

Presudom prvostepenog suda stavom privim izreke, obavezan je tuženi M. M. da tužiteljici M. M. za sporni period isplati iznos od 6.562,50 KM sa zakonskim zateznim kamatama kako slijedi: na iznos od 175,00 KM koja se ima računati za svaki mjesec počev od 16.12.2019. godine do 16.12.2022.godine pa do isplate I na iznos od 87,00 KM počev od 16.01.2023.godine pa do konačne isplate, a sve u roku od 30 dana pod prijetnjom izvršenja. Stavom drugim izreke naloženo je tuženom da tužiteljici na ime troškova parničnog postupka isplati iznos od 1.282,00 KM u roku od 30 dana, pod prijetnjom izvršenja. Stavom trećim izreke tužiteljica se odbija sa preostalim zahtjevom za naknadu troškova postupka preko dosuđenog iznosa u iznosu od 400,00 KM.

Protiv prvostepene presude tuženi je blagovremeno izjavio žalbu iz svih žalbenih razloga propisanih u članu 208. Zakona o parničnom postupku, zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava, predlažući da se žalba uvaži, prvostepena presuda ukine i

predmet vrati na ponovni postupak ili da se žalba uvaži i prvostepena presuda preinači.

Odgovor na žalbu nije podnesen.

Pošto je ispitao prvostepenu presudu u granicama razloga navedenih u žalbi, pazeći po službenoj dužnosti na povrede odredaba parničnog postupka, u skladu sa odredbama člana 221. Zakona o parničnom postupku (Sl. novine F BiH broj 53/03, 73/05, 19/06 i 98/15), drugostepeni sud je zaključio slijedeće:

Žalba je osnovana.

Na potpuno i pravilno utvrđeno činjenično stanje da su parnične stranke suvlasnici sa po $\frac{1}{2}$ nekretnine i da imaju valjan pravni osnov za posjedovanje predmetne nekretnine, prvostepeni sud je pogrešno primijenio materijalno pravo, obavezujući tuženog da tužiteljici isplati iznos od 6.562,50 KM sa zakonskim zeteznim kamatama na iznos od 175,00 KM koja se ima računati za svaki mjesec počev od 16.12.2019.godine do 16.12.2022.godine pa do isplate i na iznos od 87,00 KM počev od 16.01.2023.godine. Prvostepeni sud griješi kada pobijanu odluku zasniva na zaključku da je tuženi koristio tuđu stvar, mada je tuženi suvlasnik predmetnog stana tj. ima valjan pravni osnov za korištenje stana.

Tužiteljica u konkretnom postupku nije dokazala da je tuženi koristio i njoj pripadajući suvlasnički dio niti je isto mogla dokazati naročito jer je i sama tužiteljica izjavila da su u stanu njene lične stvari, namještaj, dokumenti i slično, a da ona boravi kod roditelja. Tužiteljica nije dokazala da je imala izdatke za zakupninu, da bi za nju nastala šteta, već je iznos tužbenog zahtjeva dokazivala vještačenjem po vještaku arhitektonske struke prema izvještaju o trenutnim cijenama namještenih stanova u Tešnju.

Tužiteljica kao suvlasnica predmetnog stana, čije je označenje i upis prava suvlasništva nesporno, smatra i traži da joj tuženi isplati iznos na ime sticanja bez osnova za period od 16.12.2019.godine do dana 16.01.2022.godine, ne dokazujući da je tuženi onemogućio tužiteljici korištenje predmetnog stana i oduzeo posjed tužiteljici iz čega bi proizašao osnov isplate po sticanju bez osnova ili da je tuženi protupravno koristio predmetni stan ili da je tužiteljica plaćala stanarinu u drugom stambenom objektu iz čega bi proizlazio osnov za naknadu štete.

Dakle, parnične stranke su suvlasnici predmetnog stana sa po $\frac{1}{2}$, a tužiteljica nije dokazala u smislu odredbi člana 7. i 123. Zakona o parničnom postupku, da tuženi koristi i njen pripadajući – idealni dio stana, niti pokretne stvari, niti da je ostvario sticanje bez osnova.

Prvostepeni sud je pogrešno primijenio materijalno pravo, odredbe članova 210. i 219. Zakona o obligacionim odnosima (Sl. list RBiH broj 2/92,13/93 i 13/04 i

Sl. novine FBiH broj 29/03 i 42/11), te odredbe Zakona o stvarnim pravima (Sl. novine FBiH broj 66/13),iz kojih razloga je drugostepeni sud uvažio žalbu , presudu preinačio i odlučio kao u izreci.

Odluku o troškovima postupka sud je donio na osnovu odredbi člana 386. i 397. stav 2. Zakona o parničnom postupku i Tarifom o nagradama i naknadi za rad advokata, prihvatajući opredijeljene troškove punomoćnika tuženog zastupanjem pred prvostepenim sudom , a priloženim troškovnikom na glavnoj raspravi i troškove za sastav žalbe protiv prvostepene presude.

Na osnovu svega izloženog , žalbu je valjalo uvažiti, presudu prvostepenog suda preinačiti i odlučiti kao u izreci primjenom odredbi člana 229.tačka 4 Zakona o parničnom postupku.

Predsjednica vijeća
Nina Makivić